

Kaposvár, 1888. szeptember 24. – London, 1976. február 11.

Apja terménykereskedő volt. Középiskolai érettségi tett, majd a lipcsei egyetemen folytatta tanulmányait, ahol 1910-ben közgazdaságtudományból szerzett doktorátust. Az első világháború kitörésekor hazatért, négy esztendőn át az orosz fronton lovas tűzér tiszt volt. A Károlyi-kormány propagandabizottságának lett a főtitkára. 1919-ben a budapesti Keleti Kereskedelmi Akadémia főiskolai tagozatának tanára, de a kommün bukása után eltávolították. Ekkor Münsterben, a Münsteri Államtudományi Intézetben, majd az egyetemen oktató volt. 1922-től a Wirtschaftsdienst folyóirat munkatársa. 1924-ben hazatért, a német megszállásig a Pester Lloyd közgazdasági rovatvezetője volt, több folyóiratnak dolgozott, lefordította Engels Anti-Dühring című munkáját. Kapcsolatba került a szabadkőműves eszmékkel, tagja lett a Martinovics Páholynak. A második világháború alatt bekapcsolódott az antifasiszta polgári ellenállásba. 1944 márciusától az ország felszabadításáig családjával együtt illegalitásban élt. 1945-ben csatlakozott a Szociáldemokrata Párthoz. 1945. május és október között az Országos Újjáépítési Kormánybiztosság, majd az Országos Építésügyi Kormánybiztosság osztályvezetője és pénzügyi tanácsadója, ezután az Újjáépítési Minisztérium pénz- és hitelpolitikai osztály vezetője. 1945. november 26-án kinevezték a Pénzügyminisztérium politikai államtitkárává, részt vett a stabilizációs program elkészítésében. Az 1947. augusztus 31-én megrendezett országgyűlési választásokon az SZDP országos listájáról került be a törvényhozásba. A megalakuló kormány, mint szakértő közgazdászt ismét a Pénzügyminisztérium politikai államtitkárának nevezte ki. Ellenezte a munkáspártok fúzióját, a Szociáldemokrata Párt beolvadását, bár részt vett az MDP alakuló kongresszusán. 1948 augusztusában családjával együtt Angliába emigrált. A törvényhozásban 1948. november 16-án jelentették be lemondását mandátumáról, államtitkári megbízatását 1948. szeptember 27-én szüntették meg. Londonban bekapcsolódott a szociáldemokrata emigráció tevékenységébe. Tagja lett az emigráns Magyar Szociáldemokrata Pártnak. Külpolitikai cikkeket írt a Szociáldemokrata Értesítő, a Szociáldemokrata Szemle és a Szociáldemokrata Népszava számaiba valamint az Új Látóhatárba. 1951-ben Münchenbe költözött, a Szabad Európa Rádió magyar adásának lett alapító munkatársa, a közgazdasági rovat főszerkesztői beosztású vezetője. 1956. december és 1957. január között a magyar adás politikai felelőse, majd rövid ideig a magyar osztály vezető-helyettese volt. 1957-ben visszaköltözött a brit fővárosba, ahol két éven át a SZER gazdasági tudósítója.